

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym Matki Bożej Rzeszowskiej

14 lutego 2012

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK IV, NUMER 165

**Wprowadzajcie zaś
słowo w czyn, a nie
bądźcie tylko słucha-
czami oszukującymi
samiych siebie.**

Jk 1, 22

Modlitwa na spotkaniu grupy Odnowy (cz. 1)

Jolanta Czapnik

Jeden z pierwszych artykułów o Odnowie Charyzmatycznej nosił tytuł: „Ludzie, którym modlitwa sprawia przyjemność”. Wierzę, że po ponad czterdziestu latach istnienia tego ruchu, to stwierdzenie jest nadal aktualne.

Chcemy się modlić. Nie tylko każdy osobno, w swojej izdebce, ale również wspólnie. Trudno sobie wyobrazić grupę Odnowy w Duchu Świętym bez spotkań modlitewnych. Można powiedzieć, że spotkanie to środowisko naturalne charyzmatyka, dlatego w tym artykule przyjrzymy się wspólnej modlitwie grup Odnowy.

Na ogół w Kościele jesteśmy przyzwyczajeni do podziału modlitwy na dwa rodzaje: publiczną – odmawianą wspólnie według ustalonych tekstów (nabożeństwa, litanie), oraz modlitwę osobistą – na ogół cichą i wyrażaną własnymi słowami. Spotkanie modlitewne rozбивa ten podział, łączy wspólnotowość i swobodę w wyrażaniu swojej modlitwy. Gromadzimy się, aby modlić się razem, a nie tylko jednocześnie. Każdy – także ten, kto na takim spotkaniu jest po raz pierwszy – może przedstawić Bogu swoje własne potrzeby, uwielbienie czy dziękczynienie. Na dobrym spotkaniu modlitewnym człowiek czuje się w jedności z Bogiem, z sobą samym i z ludźmi. Swobodny w wyrażaniu siebie, a jednocześnie pełen cierpliwości i zrozumienia dla innych, wdzięczny za ich obecność. Gotowy powtórzyć za św. Piotrem „Panie, dobrze nam tu być”. Bóg mówi do nas jako do wspólnoty, a jednocześnie prawie każdy ma odczucie, że to spotkanie było specjalnie dla niego.

WSPÓLNOTA ZDROWA, TAK JAK TY

Oczywiście, aby tak się stało, nie wystarczy zebrać dwadzieścia czy sto dwadzieścia pobożnych osób i posadzić je w kręgu wokół stolika z zapaloną świecą. Jedność pochodzi od Chrystusa, który jest obecny i kieruje spotkaniem przez swego Ducha. To, na ile doświadczamy obecności i prowadzenia Pana w naszej modlitwie wspólnotowej – zależy od wielu rzeczy. Wcale nie jest najważniejsza np. osobowość prowadzącego modlitwę, sposób rozeznawania spotkania, inwencja dotycząca form modlitwy itp. Dobre spotkanie modlitewne bazuje na naszej osobistej modlitwie w ciągu tygodnia. Dla każdego z nas podstawowym sposobem przyczyniania się do dobra całego Ciała Chrystusa jest... bycie zdrowym członkiem tego Ciała. Kiedy spotykamy się razem, nasza wspólna modlitwa jest albo sumą naszej wierności słowu Boga i słuchania Ducha Świętego w ciągu minionego tygodnia, albo sumą naszych zaniedbań. Jeśli nie rozmawiamy z Bogiem prywatnie i osobiście – nie będziemy Mu mieli zbyt wiele do powiedzenia, gdy schodzimy modlić się wspólnie.

Również nasze relacje we wspólnocie mają wpływ na jakość naszej modlitwy wspólnotowej. Jeśli są wśród nas konflikty, podziały, zazdrość czy niechęć – to oczywiste, że Bóg chce najpierw naszego nawrócenia. Nie będzie nam ułatwiać trwania w niewierności i pozwoli nam jako wspólnocie doświadczyć duchowego strapienia. Dopiero gdy zaczniemy iść ku jedności i miłości, objawi swoje działanie poprzez radość, pokój i charyzmaty.

ABY POPŁYNAĆ ZE STRUMIENIEM

Gdy już każdy z nas stara się o osobistą relację z Bogiem i o jedność we wspólnocie, wtedy możemy pytać: co pomoże nam bardziej doświadczać Bożego działania we wspólnocie? Podstawą jest przekonanie, że Bóg chce nas prowadzić i chce nam coś ważnego powiedzieć każdego tygodnia, dlatego warto słuchać. To nie musi być nic nowego – najczęstsze proroctwa w Odnowie to

Spotkania Wspólnoty odbywają się we wtorki w klasztorze OO. Bernardynów w Rzeszowie

17³⁰ – adoracja Najświętszego Sakramentu
18³⁰ – Eucharystia
19¹⁰ – spotkanie modlitewno-formacyjne w salce (wejście od kiosku klasztornego)

II wtorek miesiąca

18³⁰ – przygotowanie do Mszy świętej
18⁴⁵ – Eucharystia w kaplicy domowej klasztoru (wyłączenie dla członków Wspólnoty)

III lub IV wtorek miesiąca

17³⁰ – adoracja Najświętszego Sakramentu
18³⁰ – Eucharystia w Bazylice
19¹⁰ – katecheza audiowizualna (od IX do VI)

Odpowiedzialni za Wspólnotę

o. Wiktor Tokarski OFM
pasterz
tel. 17.853.34.95 w. 125

Barbara K.
lider

Wiesława
v-ce lider

Jacek
v-ce lider

Barbara K.
animator
diakonii adoracyjnej

Jacek
animator diakonii modlitwy wstawienniczej

Jola
animator
diakonii muzycznej

Barbara S.
animator
diakonii miłosierdzia

Agnieszka
animator
diakonii nauczania

zapewnienia, że On nas kocha i że jest blisko. Słyszeliśmy to wiele razy, ale nasze serce ciągle o tym zapomina.

A tym, co najbardziej otwiera nas podczas spotkania na Boga, jest modlitwa uwielbienia. Spotkanie modlitewne bez uwielbienia byłoby tym, czym bał sylwestrowy bez tańca. Uwielbienie i dziękczynienie są naszą odpowiedzią na to, kim jest Bóg i co już dla nas uczynił. Bez względu na to, co właśnie przeżywamy – On jest zawsze kochający, wierny i przebaczący. Stąd tak ważne, aby wszyscy na spotkaniu włączyli się sercem w uwielbienie. Także ci, którzy przyszli na nie z jakimś poważnym problemem, chorobą, trudną sytuacją w rodzinie czy pracy. Gdy oddaliśmy się od własnych problemów, a zwracamy do Pana Jezusa – możemy w nowy sposób spojrzeć na swoje życie. Oczyszcza się nasza dusza, odchodzą czarne myśli, odnajdujemy na nowo istotę swojego powołania. Modlitwa uwielbienia uzdrawia uczucia, relacje, pomnaża miłość do drugiego człowieka. Jest też ogromną mocą w walce ze złem, z mocami ciemności. Wspólnota pełna radości pociąga ludzi do wyznania wiary, zbliża do Chrystusa. Często ktoś mówi: „Coś się stało, nie wiem co, ale to mnie pociąga”. Aby uwielbienie było jak wartki strumień, który porywa wszystkich, potrzebne jest nieustanne przypomnienie o wadze tej modlitwy, bo jakoś z natury łatwiej nam prosić niż wielbić. Ale przede wszystkim potrzeba, abyśmy wielbili Boga także w naszej codziennej modlitwie osobistej.

Słowo Boże do medytacji

- śr – **Mk 8,22-26** Uzdrowienie niewidomego
- cz – **Mk 8,27-33** Wyznanie Piotra i zapowiedź męki
- pt – **Mk 8,27-33** Prawdziwi uczniowie Jezusa
- so – **Mk 9,2-13** Przemienienie Pańskie
- n – **Mk 2,1-12** Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów
- pn – **Mk 9,14-29** Uzdrowienie opętanego epileptyka
- wt – **Mk 9,30-37** Druga zapowiedź męki i wezwanie do pokory

Intencje do modlitwy

- ✓ W intencji Ojca Świętego Benedykta XVI o światło Ducha Świętego i siły fizyczne potrzebne do prowadzenia Kościoła.
- ✓ O rozpalenie charyzmatów we Wspólnocie, chęć do służby i ochronę przed zniechęceniem.
- ✓ O rozbudzenie daru prorocstwa i utworzenie diakonii prorockiej.
- ✓ O dobre owoce ewangelizacji prowadzonej przez Wspólnotę (katechezy audiowizualne, portal Żywa Wiara).
- ✓ O błogosławieństwo w posłudze modlitwą uwolnienia.
- ✓ W intencji rekolekcji dla mężczyzn, które mają się odbyć w marcu.
- ✓ W intencji małżeństw przeżywających kryzysy.
- ✓ We wszystkich intencjach powierzanych modlitwom naszej Wspólnoty.

Ogłoszenia

1. Za tydzień, we wtorek 21 lutego będzie miała miejsce Msza święta Wspólnoty, która do tej pory sprawowana była w kaplicy domowej klasztoru, a wobec dużej liczby osób zostaje przeniesiona do Bazyliki. W związku z tym zapraszamy na 18.30 do auli bł. Jana Pawła II celem przygotowania liturgii (próba śpiewu, przygotowanie lektora i kantora). Msza święta w Bazylice rozpocznie się około 19.15 i będzie sprawowana przy zamkniętym kościele. Bardzo prosimy wszystkich członków Wspólnoty, aby usiedli blisko ołtarza.
2. Za dwa tygodnie odbędzie się katecheza audiowizualna, pt. „Niebezpieczna joga”. Gościem spotkania będzie Agnieszka Gryniewicz, która podzieli się swoim świadectwem. Prosimy o otoczenie szczególną modlitwą tego spotkania.

☎ pogotowie wstawiennicze tel. 884.170.280 ☎

☎ e-mail: odnowa.bernardyni@gmail.com ☎ www.odnowa.bernardyni.rzeszow.pl ☎